

Jorsendelse, først Blanketter, saa Adresserbrevet og Pakken og endelig Rvitteringen. Jeg tror ikke, at denne Opfindelse med disse Blanketter er videre fjon. Den er jo nu vedtagen, men dette Spørgsmaal om den blanke Bagside vil jeg dog helst foreløbig være fri for. Jeg kan med det Samme omtale det ærede Medlems Forslag Nr. 20 om at sætte 10 Ore i Stedet for 5. Her har det ærede Medlem ikke været bange for Titaltaxten. Jeg indrømmer forresten, at det er ingen Frimærketagt, saa at det har ikke Stort at betyde, men jeg maa dog fraraade Forslaget. Jeg tror, at det er rigtigt at blive staaende ved 5 Ore, og jeg anser det for fyldestgjørende. I Postlovens Text staar der, at Betalingen skal beregnes efter Gjennemsnittet af det i en Abonnementstermin planmæssig udkommende Antal Numre, og det vil vedblive at staa der. Den ærede Ordfører har for saa vidt Ret i, at Abonnementsterminen forstaas i Reglen som et Kvartal, men der er Intet til Hinder for, at man indretter sig paa Abonnement for et Aar eller et halvt Aar paa den Slags Tidsskrifter og Blade, om det end vil give dem nogle Gener. Jeg er dog ikke sikker paa, om det altid kan ske. Men naar det ærede Medlem tilføjer, at det er ligegyldigt, om det bliver noget dyrere for Ugeblade, saa kan jeg ikke være enig deri. Jeg skal gjøre Ret og Skjel mod alle Blade, Ugeblade saavel som Dagblade, og naar det ærede Medlem siger, at han vil have lagt Noget paa Ugeblade, saa kan jeg med fuld Føie sige, at jeg vilde hellere have noget Mere af Dagbladene, som vi forsende omtrent gratis. Jeg tilraader at blive staaende ved 5 Ore, som jeg anser for fyldestgjørende til Diemedets Opnaaelse, nemlig til at undgaa Kellamer, undgaa, at Blade, som ikke med Føie kunne bruge denne Betegnelse, dog betegne sig saaledes. Det Sikkreste er at blive staaende ved, hvad der sidst blev vedtaget, de 5 Ore, jeg har opstillet, hvorved man vil ramme, hvad det her kommer an paa at ramme. Mit Forslag under Nr. 38 antager jeg, at Ingen vil have Noget at erindre imod. Det vil medføre større Besvæmmelighed. Mit Forslag Nr. 39 skal jeg ikke opholde mig ved, da det vil blive afgjort under et andet Punkt. Forslagene Nr. 40, 41 og 42 ere formelle. — Derimod har Forslaget Nr. 43 en helt anden Betydning, og dette Forslag maa jeg stadig tillade mig indstændig at fraraade. Det er jo ikke muligt at faae den ærede Ordfører derfra. Han vil først indføre Frankotvang paa visse Jorsendelser, og saa vil han ved dette Forslag have sagt, at det skal ikke betyde Noget alligevel; disse Jorsendelser kan man behandle

som andre Jorsendelser. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Forslag, jeg har stillet under Nr. 44, er i visse Maader det liberaleste. Der hedder det: „Delvis frigjorte Breve ansættes i en Porto lig det Dobbelte af den manglende Franko“. Det er den Porto, som den ærede Ordfører vil sætte paa alle Jorsendelser. Dernæst hedder det: „Andre Jorsendelser, der ikke ere undergivne Frankotvang“ — altsaa de, der ere undergivne Frankotvang, ere undtagne — „blive, naar de ere delvis frigjorte, ansatte i en Porto lig den fulde Franko med Fradrag af de paaklæbte Frimærkers paalydende Værdi“. Det er altsaa en langt billigere Taxt, her er ansat. Nu nævner den ærede Ordfører altid Verdenspostforeningens Artikel 5, en særlig Bestemmelse, der lyder: „For utilstrækkelig frigjorte Jorsendelser af enhver Art erlægges af Modtageren det Dobbelte af det Beløb, der mangler i den fuldstændige Frigjørelse“. Men den ærede Ordfører maa lægge Mærke til, at Artikel 5 i Verdenspostforeningen handler ikke om Jorsendelser, der ere underkastede Frankotvang, og altsaa er det ganske naturligt, at denne Regel kan anvendes derom; men i Artikel 6 er der Tale om Noget, der er undergivet Frankotvang, nemlig anbefalede Jorsendelser, og jeg tror ogsaa, at det gjælder en anden Ting, nemlig Modtagelsesbeviser, og der vil den ærede Ordfører ikke finde nogen Bestemmelse om, at en saadan Regel gjælder eller nogen Forpligtelse for Postvæsenet. Jeg tror altsaa, at det, jeg har foreslaaet, er fuldstændig fyldestgjørende, og jeg vil da meget beklage, om det ikke skulde blive vedtaget. Den ærede Ordfører har ganske vist sat sig skarpt ind i Verdenspostforeningens Regler og den norske Lovgivning — ja, den sidste tilstaar jeg, at jeg ikke kjender — men jeg tror i alt Fald, at det vil være sundere at vedtage Forslaget under Nr. 44 end Forslaget under Nr. 43. Hvad angaar Forslagene under Nr. 46 og 47, holder Ordføreren meget stærkt paa Nr. 46. Jeg maa tillade mig ligesaa varmt at anbefale at vedtage Nr. 47. Der er Tale om Udstedelse af Frimærker og andre Ydelsler af Postvæsenet, og der er jeg gaaet ind paa, at Frimærker, Brevkort, Korrespondancekort, indrettede til at lukkes, og Konvoluter med paatrykte Frimærker er Postbestyrelsen bemyndiget til at udstede, og endvidere findes der en Bestemmelse om, at for Konvoluter kan der tages en særlig Betaling, samt endvidere, at Adresserbreve til Pakkeslager og Postanvisningsblanketter skulde betales med 1 Ore pr. Stykke. Hovedforskjellen ligger i, at den ærede Ordfører vil have, at der tillige skal